

Tornai József

Styx

*Kozmosz-anyám, Duna-dajkám
én megnőttem felhő-sörényed habján,
most a Styxszel tartom esküvőmet.
Víznek kell a vízzel egybeforrni,
nem félek örvénnyel házasodni,
ős-valómban mindig örvény voltam.*

*Ős-valómban mindig örvény voltam,
nem félek örvénnyel házasodni.
Víznek kell a vízzel egybeforrni,
most a Styxszel tartom esküvőmet.
Én megnőttem felhő-sörényed habján,
Kozmosz-anyám, Duna-dajkán, Amazonas-keblű deltám,
óceánok partja döng rám.*

Egy nyomorék

*Egy nyomorék, ötven Sziklás-hegységből vers,
ne siránkozz miattam, kenyeres!
Ötven szárny a boldogtalanságba tártan,
oroszlán-nyelvű fény éjjél sivatagában.
Mit akarok még e néhány évtől,
kegyelmet a keréketöréstől?
Újabb írások vérekes hegyét,
égbe korhadt repecskés jegenyét?
Vén nyomorék, ezt még nem jósoltad!
Sejtett halál, honnan jön a jövőd, a múltad?
Nem tudhatod meg soha, ki voltál,
nem vagy különb egy milliárd holdnál.
Ember, nádas, féreg, állat-szépség:
elviselted a névtelenségét.
Egy nyomorék, ötven Sziklás-hegységből vers:
a csontvázad recsegés és csönd lesz.*

Hold-szarvas

*Erdő mélyét járom,
nincs nyakamban járom,
anyám a vadon.
Átfutok az éren
hétszer hét sötétben,
a Hold-szellem száll agancsomon.*

*Vadászok követnek,
én vagyok a legszebb
álom szemükön.
Ha meglátnak, lőnek,
szeretnék az ősznek
vér-gyümölcsét látni a fűvön.*

*Puskáik ropognak,
négy patám robog, vad
szikrát vet a hold.
Fülükbe üvölti:
ki méltó itt győzni,
ha nem én s a rokon csillagok?*